

[Jørgen Estrup]

besparelserne er 2 mio. kr. i 1998. Det er det, der bliver sparet. Det er de betydelige huslejekonsekvenser, som hr. Pelle Voigt rullede op før.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Bodil Thrane, at man måske, hvis engagementet havde været lidt større, havde været ude over de – kan jeg forstå – misforståelser, der ligger omkring den mulighed, kommunerne får for at nedsætte huslejen i givne situationer.

Det er faktisk meget klart beskrevet, at hvis man vurderer, at det vil give udlejningsvanskeligheder, hvis standard eller kvalitet ikke svarer til det, man kunne kalde totalstandarden eller topstandarden, så er der nogle muligheder for at regulere på disse ting kommunalt.

Så spørger fru Bodil Thrane videre, om der havde været mulighed for at få indflydelse. Ja, efter at vi nu har haft, jeg ved ikke hvor mange udvalgmøder om det, er det jo altid interessant at konstatere, at der bliver spurgt her ved andenbehandlingen: Hvis nu jeg havde gjort lidt mere ud af det, havde jeg så kunnet få indflydelse?

Jeg vil gerne sige generelt, at det er da altid klogt at prøve at få indflydelse, og jeg kan godt garantere, at der havde været stor mulighed for at få indflydelse, hvis fru Bodil Thrane var kommet og havde kunnet påvise, hvor der var overflødige papirpenge. Dem er vi også en hund efter at få fat i, og som følge deraf ville vi da have været meget interesseret.

Det er egentlig det, jeg efterlyser. Når jeg har taget det op i dag, er det, fordi jeg oplever det, som om man nok engang fra Venstres side, fra konservativ side – jeg kan forstå, at man fra De Konservatives side ikke har lyst til at deltage i debatten – og fra Fremskridtspartiets side kører frem med nogle bemærkninger, som man ikke har belæg for. Havde man belæg for det, formoder jeg også, at vi havde set de konkrete initiativer og det konkrete engagement, for så havde man haft mulighed for at få indflydelse.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu har SF jo fra begyndelsen aldrig lagt skjul på, at vi var modstandere af dette lovfor-

slag, og at vi agtede at stemme imod det ved tredjebehandlingen. Det har stået alle lysende klart hele tiden. Og uden at jeg skal provokere hverken fru Lissa Mathiasen eller hr. Jørgen Estrup herop igen, selv om jeg gerne vil høre på deres synspunkter, har jeg svært ved at forestille mig, at et betækningsbidrag fra SF i sig selv ville medvirke til at ændre Det Radikale Venstres eller Socialdemokratiets holdning.

Det, som har overrasket mig, og som jeg må sige også har skuffet mig, er, at de socialdemokratiske tillidsfolk, som arbejder med disse ting, ikke tages alvorligt, men at man foretrækker at tro på tallene og konsekvensvurderingerne fra Boligministeriet frem for de henvendelser, der er kommet fra folk, der faktisk arbejder med det her og ved, hvor skoen trykker.

Det er det, der har overrasket mig, og det har måske overrasket mig urimelig meget. Jeg er bange for, at man måske kan komme til at drage den konklusion, at Socialdemokratiet, sådan som verden ser ud nu, øjensynlig lytter til disse folk, når de anbefaler ting, der fører til huslejestigninger, men hvis de advarer mod ting, der fører til huslejestigninger, fejler man deres indvendinger af vejen.

Det er ikke godt for lejerne. Det er ikke godt for de folk, der bor i byfornyelsesområderne.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg må tilstå, at da jeg hørte SF's og Venstres ordførere, kom jeg til at tænke på den gamle historie om foredragsholderen, der havde skrevet i sit manuskript: Hæv stemmen, for argumentationen er svag! For hvor var argumentationen hos de to ordførere?

Venstres ordfører sagde, at vi må have mest muligt for pengene. Der er næppe nogen, der vil være uenig i det. Men det interessante spørgsmål er jo, om dette forslag vil medføre, at vi får mere byfornyelse for pengene i forhold til den gældende retstilstand, eller ej. Der er det min sikre overbevisning, at dette lovforslag vil betyde, at vi får mere byfornyelse for pengene, end vi gør i dag.

Så kan man altid drøfte, om man kunne opnå yderligere. Der er vi, alle regeringspartierne, meget optaget af, om vi kan komme unødvendig administration til livs, og det synes jeg er en spændende og vigtig debat. Dette med mest muligt for pengene er faktisk et hovedsigte med forslaget, og det er min klare overbevis-